

RADA NARODOWA

DWUTYGODNIK

Rok IV

Warszawa, 15 kwietnia 1947

Nr 8

TREŚĆ: Akcja powodziowa — egzaminem dla rad —

*H. Kurkowska.*Opiekujmy się lasami — *J. K.*Doceniajcie Komisje Kwalifikacyjne — *hek*

Uwagi praktyczne dla Komisji Kontroli Społecznej —

Wiktor Chmielewski.

Z życia rad

Z całej Polski

Głosy Czytelników

Porady prawne

Dział urzędowy

Nowe wydawnictwa

HELENA KURKOWSKA**Akcja powodziowa egzaminem dla rad**

Bezpośrednie niebezpieczeństwo powodzi minęło, nie minęły jednak i długo nie miną jej tragiczne skutki. Najbardziej dotknięte zostały województwa — warszawskie przez wylew Wisły i poznańskie — przez wylew Warty. Najtragiczniejsze jednak następstwa zostały w powiecie warszawskim i sochaczewskim woj. warszawskiego.

Podajemy kilka danych z powiatu sochaczewskiego, w powiecie warszawskim straty nie zostały jeszcze dokładnie obliczone. Oto zniszczenia:

gm.	Głusk	10105 ha	27 gromad	5136 ludzi
„	Hów	1773	12	1187
„	Kampinos	4964	14	3193
„	Łazy	1287	9	644
„	Tulodzieszyn	896	3	802
„	Tułowice	3607	11	2141
Razem		22632	76	13103

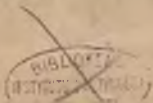
Z tego suchego zestawienia wynika, że 13103 ludzi, w tym około 50% dzieci i 1500 wdów potrzebuje natychmiast pomocy, a 5000 bydła, 800 koni i 3000 nierogacizny pozostało bez paszy, którą musi również natychmiast otrzymać, jeżeli nie ma wyginąć.

Ofiarność społeczna okazała się bardzo wielka. W tej chwili jest żywność dla najbardziej poszkodowanych, natomiast wciąż istnieje kwestia dowiezienia jej na tereny stojące jeszcze pod wodą, przez zupełnie rozmiękłe drogi i zerwane mostki. W chwili, gdy piszemy te słowa w woj. warszawskim zalanych jest jeszcze 7 gromad, na terenie których znajduje się

prawie 1000 osób. Dojazd do nich łodzią jest już prawie niemożliwy, gdyż woda jest za niska, końmi również niemożliwy, ze względu na straszne bajory; pozostaje więc jedyny sposób — noszenie na plecach żywności i rzeczy przez błota. Starosta sochaczewski uzyskał prawo używania kolejki leśnej, czynnej na terenie puszczy kampinoskiej, która dowozi na brzeg zalanych terenów potrzebne zapasy.

Mówiąc o ofiarności społecznej nie sposób wymienić wszystkie organizacje i instytucje, wszystkie osoby prywatne, które pośpieszyły z wydatną pomocą. Warto jednak zaznaczyć, że dużą ofiarnością odznaczyła się Łódź, oraz powiaty województwa warszawskiego, nawet te, które częściowo dotknęła powódź. Na pierwsze miejsce wybijają się powiaty błoński, działdowski, grójecki. Powiat grójecki, sam dotknięty powodzią nie żąda żadnej pomocy, daje sobie radę sam, pomaga jeszcze bardziej dotkniętym sąsiadom. Również powiat gostyniński obiecuje, że sam da sobie radę. Są to powiaty zamożne, ale jednocześnie uspołecznione. Nie można tego niestety, powiedzieć o Mińsku Mazowieckim. Powiat ten przysłał aż 103 jaj i kilka kilogramów kaszy na powodziń. Co na taką ofiarność powie mińska powiatowa rada narodowa?

Powódź przynosi zawsze straty ogromne, które jednak przy wysiłkach w ciągu pewnego czasu dają się wyrównać. W tym roku jednak niektóre gminy poniosły straty, których nie naprawi się nigdy, a w najlepszym razie za setki lat. Są to straty gminy Głusk (pow. sochaczewski), gdzie woda, idąca z kra-

D.12.1/36/04

nie tylko zniosła budynki, zalała pola, zniszczyła zasiewy, ale **zmyła całkowicie glebę**. Nawet, gdy woda opadnie, na ziemi tej nie będzie można siać zboża, można będzie najwyżej sadzić wiklinę. Rozmyte zostały również najwyższe wały, budowane zresztą sposobem gospodarczym. Remont tych wałów kosztowałby 100 milionów złotych. Nie opłaca się jednak inwestować tej olbrzymiej sumy, gdyż w ciągu pięciu lat zostaną opracowane plany regulacji Wisły i w tym miejscu dla splawności rzeki muszą zostać usypane wały trwałe, których koszt obliczany jest na pół miliarda złotych. Prawdopodobnie przez 5 lat tereny te zostaną wobec tego jako tereny zalewowe, na których nie warto budować się ani osiedlać. Dlatego też rady narodowe tych okolic muszą pierwsze zrozumieć, że dla ludzi nie ma tu żadnej przyszłości. Pozostając narażają się na niebezpieczeństwo nowej powodzi, oraz na wegetację niesłychanie nędzną, bez możliwości siania i sadzenia czegokolwiek poza wikliną. Jest na to jedna rada: przesiedlenie na Ziemię Odzyskaną. Ludność tych terenów, przyzwyczajona jest do specjalnego rodzaju gospodarki — rybackiej i hodowlanej, może trudno byłoby jej objąć gospodarstwa typowo rolne, ale i na to jest rada. Należy wybrać tereny najbardziej zbliżone do opuszczonych np. na Mazurach i Warmii, gdzie obfitość łąk i wód pozwoli w dalszym ciągu zajmować się hodowlą i rybołówstwem. Sprawa ta nie dotyczy zresztą tylko gminy Głusk. Gmina Kampinos, a w każdym razie większość jej gromad, znajduje się w dawnym korycie Wisły, czyli w tej samej sytuacji, jak obecnie Głusk. Gleby tam albo nie ma wcale, albo jest bardzo marna, ludność żyje wyłącznie z lasu, sytuacja jej jest bardzo ciężka. Na domiar złego powódź przeszła i tędy i nie ma żadnej pewności, że przy następnej okazji woda ominie gminę. Dlatego obok Głuska i gmina Kampinos i kilka gromad gminy Tułowice powinny zdecydować się na przeniesienie na Zachód. Oto problem, nad rozwiązaniem którego musi pracować Powiatowa Rada Narodowa w Sochaczewie i gminne rady narodowe Głuska, Kampinosu i Tułowic.

Zagadnienia gospodarcze

Opiekujmy się lasami

W pierwszym kwartale br. aparat administracji państwa postawił sobie m. in. jako zadanie — walkę ze szkodnikami leśnymi i kłusownikami (okólnik Nr 7 L. dz. IV. A. P. 4070/46 z dn. 30.1.47).

Prawdopodobnie rady narodowe obserwują stałe niszczenie lasów, zwierzyny, ryb przez elementy nie zawsze przestępcze, częściej nieświadomione i bezmyślne. Rady narodowe przywiązują wielką wagę do wyrobienia wśród obywateli poczucia opieki nad przyrodą, czego dowodem są święta drzew i udział w tych świętach radnych i powoływanie w niektórych radach narodowych komisji ochrony lasu. Okazuje się jednak, że należy propagandę korzyści, jakie społeczeństwo odnosi z gospodarki leśnej szerzej

Problemy, które rozwiązywać należy natychmiast, to sprawa utrzymania uratowanej a zniszczonej ludności, profilaktyka bydła i pomoc w zasiewach.

W tej chwili 6000 ludzi znajduje się „na garnusku“, na opiece społecznej. Trzeba ich karmić i ubrać od stóp do głów, gdyż często uratowali ich saperzy w bieliźnie, zdejmując z dachów. Większość dzieci, i wielu dorosłych wymaga leczenia, co jest zupełnie zrozumiałe, gdy zważyć, że ci ludzie przebywali czasem po kilka dni w wilgoci, bez jedzenia i ubrania. Rady narodowe jako czynnik społeczny obowiązane są w pierwszym rzędzie zająć się organizacją pomocy. Na terenach objętych powodzią utworzone zostały wojewódzkie i powiatowe Komitety Pomocy Powodzianom. Przewodniczący PRN wchodzi do komitetu jako czynnik nadzorczy. Powinien on kłaść nacisk przede wszystkim na skoordynowanie akcji wszystkich organizacji charytatywnych. Poza tym rady narodowe muszą interesować się działalnością punktów żywnościowo-sanitarnych, które zostały utworzone i działają na terenach zniszczonych.

Bydło, które zostało uratowane, przez dłuższy czas stało w wodzie i teraz musi być specjalnie ratowane i odżywiane. Dostarczenie paszy dla bydła, to również paląca sprawa dla rad narodowych.

Wreszcie sprawa zasiewów. Tereny dotknięte powodzią muszą dostać nawozy sztuczne, mają dostać poza tym specjalne przydziały jęczmienia i owsa na zasiewy. Największe przydziały przewidziane są dla powiatów: warszawskiego, gostynińskiego, pułtuskiego i sochaczewskiego.

Wszystkie wysunięte problemy — utrzymania ludności, pomocy dla gromad, do których nie ma jeszcze dojazdu, zajęcia się bydłem i zasiewami, wreszcie rozwiązanie spraw przesiedlenia, są zadaniami, które ze względu na ich wagę i trudności wykonać można tylko w skali krajowej. Jednakże od rad narodowych oczekuje się tu specjalnej pomocy. Czy rady narodowe województwa warszawskiego zdadzą ten egzamin?

rozwiąć, umiejętnie mówić o efektach z planowej gospodarki drzewostanem, zwierzyną i rybami i podkreślać niewspółmiernie wielkie osiągnięcia z tej planowej gospodarki dla całego społeczeństwa — z chwilowym zyskiem jednostki, która nie tylko samowolnie przywłaszcza sobie dobro społeczne — lecz psuje możliwości racjonalnego prowadzenia gospodarki leśnej.

Wydawałoby się za wskazane przeprowadzić szeroko rozwiniętą akcję propagandy, połączyć ją z akcją uspołecznienia młodzieży i wykorzystać w porozumieniu z władzami szkolnymi i władzami organizacji młodzieży — młodzież aby wzięła udział w akcji propagowania ochrony lasów, zwierząt, ryb, w akcji

Akcja likwidacyjna szkód popowodziowych i pomocy powodzianom będzie jeszcze długo najważniejszą troską w s z y s t k i c h r a d n a r o d o w y c h w P o l s c e

mającej na celu wykazanie katastrofalnych następstw niszczenia lasów, zwierzyny i ryb.

Słuszne byłoby nawiązanie współpracy z prasą lokalną i zorganizowanie właściwej ankiety, uświadamiającej ogół o stanie naszego zalesienia, o potrzebie ochrony lasu, o konieczności zachowania pewnego minimum zalesienia, o ochronie zwierząt i ryb i zaniku niektórych gatunków drzew, zwierząt i ryb wskutek wojny i wskutek bezmyślności własnych obywateli. Na pewno w każdym terenie znajdują się przyrodnicy, albo miłośnicy przyrody, którzy chętnie zgłoszą się do współpracy. Jakże często znajdują się po wsiach i miastach zamiłowani w tajemnicach przyrody — samoucy, którzy posiadają na skutek badawczej obserwacji wiedzę o drzewach, zwie-

rzętach, ptakach, rybach — mogący zadziwić najwybitniejszego uczonego. Wyszukajmy ich i wciągnijmy do akcji!

Nadto — każdy radny powinien i w sobie i w otoczeniu swym wyrobić jak najsubtelniejszą wrażliwość na sprawę dobra społecznego i nie powinien przejść obojętnie obok krzywdy społecznej, jaką jest — nie tylko już rąbanie lasu, lecz nacinanie kory drzew, chodzenie po młodych drzewkach szkółki i t. p.

Pamiętajmy, że naszym obowiązkiem jest radzić nie tylko w sprawach doniosłej wagi państwowej, lecz także w codziennym kółku rodziny i znajomych.

J. K.

O usprawnienie działalności rad

Doceniajcie komisje kwalifikacyjne!

W poprzednim numerze „Rady Narodowej“ ukazał się artykuł, który określił zadania komisji kwalifikacyjnych oraz podstawę prawną, na której opierają one swoją działalność:*)

Zapoznanie się jednak tylko z ustawami nie może radom wystarczyć. Przyznawanie zasiłku osobom pozostałym po poległych w walce z okupantem i w walce z wrogami ustroju demokratycznego w Polsce nie jest sprawą prostą i w każdym poszczególnym wypadku sprawa musi być rozpatrzona indywidualnie. Rady narodowe nie doceniają znaczenia komisji kwalifikacyjnych i zdarza się, że w niektórych powiatach jeszcze wogóle ich nie ma. Takim powiatem był do niedawna powiat błoński woj. warszawskiego. Czy powiat błoński ma już dziś swoją komisję kwalifikacyjną? Obawiamy się, że nie. Warszawska Miejska Rada Narodowa do tego stopnia bagatelizuje znaczenie komisji, że nie dała jej żadnego pomieszczenia, odmawia też przyznania materiałów piśmiennych.

Z tego niedoceniań komisji kwalifikacyjnych przez wojewódzkie rady narodowe wypływają trzy smutne następstwa: a) brak kontroli nad pracą komisji, b) zbyt powolne załatwianie spraw c) nieprzestrzeganie zasad prawnych wytyczonych przez ustawę i dekret.

Brak kontroli pozwala na powstawanie błędów i nadużyć, płynących z niebadania przynależności organizacyjnej zamordowanego oraz stanu majątkowego petenta. W Łodzi i w Poznaniu często przyznawało się i przyznaje zasiłek, nie pytając wogóle do jakiej organizacji zmarły należał. W ten sposób tamtejsze komisje kwalifikacyjne narażają się na to, że mogą być świadomie wprowadzane w błąd przez osoby, których najbliżsi nic z konspiracją nie mieli wspólnego. W niektórych komisjach wojewódzkich nie ma również zwyczaju badania stanu majątkowego petenta. Traktuje się często zasiłek jak rentę, którą otrzymuje tak potrzebujący naprawdę jak i taki, któremu się dobrze powodzi.

W województwach poznańskim i gdańskim zdarzało się przyznawanie zasiłków ludziom, którzy nigdy nie

brali udziału w konspiracji. Oto jaskrawy wypadek z woj. poznańskiego: petentka nie wskazała do jakiej organizacji mąż należał, sama ma gospodarkę 26 ha i dwóch dorosłych synów. Wystąpiła o zasiłek. I oto komisja kwalifikacyjna przychyliła się do jej prosby! Co-prawda przyznała zasiłek z zawieszeniem wykonania, ale jednak przyznała. Pytamy: poco i na jakiej podstawie?

Inny „kwiatek“ tym razem w Warszawskiej MRN. Sprawa pozornie załatwiona jest prawidłowo. Komisja kwalifikacyjna przyznała wdowie z dwojgiem dzieci zasiłek. Nie wzięła jednak pod uwagę, że petentka pracuje, zarabia 6 a potem 10 tysięcy złotych miesięcznie, otrzymuje dodatek na dzieci, kartki I kategorii dla siebie i dzieci oraz deputat ministerialny również dla siebie i dzieci. Nie koniec na tym. Petentka wyszła za mąż, nadal pracuje i... nadal otrzymuje zasiłek. Pytamy wielkim głosem: czy naprawdę skarb Państwa może sobie na to pozwolić? Gdyby rady narodowe zainteresowały się tą gospodarką, gdyby skontrolowały działalność swoich komisji, kładąc nacisk, aby sprawy były załatwiane mniej sztywno, a bardziej indywidualnie i sumiennie uniknelibyśmy wielu błędów, strat i niesprawiedliwości w tej dziedzinie.

Opieszale załatwianie podań to inny grzech komisji kwalifikacyjnych. Podania leżą często po kilka miesięcy, po pół roku, a nawet dłużej, a tymczasem jakaś wdowa z gromadką małych dzieci, często chora lub niezdolna do pracy, czeka, aż państwo dla którego zginął jej mąż przypomni sobie o niej i pomoże. Tymczasem państwo oddało załatwienie tych spraw czynnikowi społecznemu, który powinien działać szybko, w przeciwnym bowiem razie wywołuje słuszne rozgoryczenie.

Warto jeszcze zwrócić uwagę woj. komisjom kwalifikacyjnym, że wszelkie wnioski do Głównej Komisji Kwalifikacyjnej mogą być składane tylko za pośrednictwem woj. rady narodowej. Zdarzały się bowiem wypadki, zwłaszcza w Łodzi i w Krakowie, gdy woj. komisja występowała samodzielnie o podwyższenie zasiłku ze względu na zasługi zmarłego. W takim wypadku komisja musi złożyć wniosek swojej radzie narodowej o zbadanie sprawy, a kwalifikowanie zostawić radzie, jako czynnikowi społecznemu.

Najważniejsza zasada, którą powinny powodować się rady i komisje, to pomoc petentom w uzyskaniu pracy. Zasiłek, nawet zupełnie prawnie otrzymany jest

*) Ustawa z dn. 23 lipca 1945 r. (Dz. Ust. Nr 30/45 poz. 180), oraz dekret z dn. 13 listopada 1945 r. (Dz. Ust. Nr 51/45 poz. 294) znowelizowany dekretem z dn. 3 stycznia 1947 (Dz. Ust. Nr 5/47 poz. 22). Do ustawy z 23 lipca dochodzą rozporządzenia wykonawcze ogłoszone 19 października 1945 roku. (Dz. Ust. Nr 46 poz. 263). Do dekretu listopadowego dochodzą rozporządzenia wykonawcze z dn. 17 stycznia 1946 r. (Dz. Ust. Nr 7 poz. 61).

zawsze demoralizujący lub upokarzający. Bywały wypadki, że ludzie rzucali pracę aby uzyskać przywrócenie zawieszoności zasiłku. Tylko rada narodowa właściwego stopnia jako najbliższa społeczeństwu może ocenić, czy petent jest zdolny do pracy, czy chce pracować, czy też nie może tej pracy przyjąć ze względu na chorobę, starość, lub drobne dzieci bez opieki.

Reasumując wzywamy rady narodowe do należytego oceniania pracy komisji kwalifikacyjnych, roztoczenia nad nimi kontroli, przyspieszenia załatwianych spraw, właściwego rozumienia ustawy, dokładnego sprawdzania stanu majątkowego petenta i wreszcie o ile możliwe — zastępowania zasiłku pracą.

hek

WIKTOR CHMIELEWSKI

Uwagi praktyczne dla komisji kontroli społecznej

W artykule zamierzam zapoznać komisje kontroli społecznej rad narodowych, a szczególnie komisje kontroli na szczeblu gminnym, odczuwające brak wśród swych członków odpowiednich znawców, z zasadami i sposobem przeprowadzania różnego rodzaju kontroli, a to celem ożywienia ich działalności.

Komisja kontroli społecznej może przeprowadzać kontrolę zwykłą zapowiedzianą i niezapowiedzianą oraz nadzwyczajną niezapowiedzianą, wykonywanie kontroli wstępnej, faktycznej i następnej.

Zwykle zapowiedziane kontrole dokonuje się periodycznie, np. miesięcznie po miesięcznym zamknięciu ksiąg, a poza tym w wypadku stałej lub czasowej zmiany (przeniesienie, urlop, choroba itp.) pracowników, odpowiedzialnych za kasę, magazyn itp. lub też wskutek przypadkowych zdarzeń, jak np. pożar, powódź, włamanie, kradzież itp.

Niezapowiedziane kontrole przeprowadza się przynajmniej raz do roku, a poza tym podejmuje je się w przypadkach ujawnienia nieprawidłowości albo podejrzeń o nadużycie lub nieporządku, np. w kasach, magazynach itp.

Celem kontroli zapobiegawczej jest sprawdzanie planu czynności przed ich wykonaniem, jak badanie projektów postępowania przetargowego i ofertowego, projektów umów, zobowiązań i innych aktów prawnych w dziedzinie gospodarczej, poza tym rozpatrywanie preliminarzy budżetowych i przedłożeń o dodatkowych kredytach, a szczególnie wszechstronne instruowanie w sposób dostępny i przekonujący. Komisja poucza celem zapobieżenia ewentualnym uchybieniom i nieprawidłowościom.

Kontrola faktyczna obejmuje rewizję na miejscu i w każdym czasie wszystkich dziedzin administracji i gospodarki publicznej, jak np. kasy, rachunkowości, składów i magazynów, inwentarzy i w ogóle majątku nieruchomego i ruchomego, rewizję umów i wszelkich zobowiązań, jak również sprawdzanie na miejscu wszelkich robót i dostaw z punktu widzenia celowości pod względem gospodarczym. Sprawdza poza tym tryb funkcjonowania i administrowania tych prac.

Zadaniem kontroli jest wszechstronna ocena całości kształtu gospodarki publicznej, ostateczne ustalenie prawidłowości uskutecznionych wydatków i pobranych dochodów przez sprawdzenie materiału rachunkowego jak i czynności pod względem formalnym, rachunkowym, budżetowym, księgowym, materialnym (rzeczowym), administracyjno-gospodarczym i budowlano-technicznym oraz ustalenie osta-

tecznych sum bilansów i sum wykonania budżetu.

Badanie dowodów pod względem formalnym polega na stwierdzeniu, czy asygnacje są prawidłowo wystawione i podpisane przez właściwy do tego upoważniony organ, czy asygnacje i dowody, podlegające opłacie stemplowej, są należycie ostemplowane, czy na dowodzie uwidoczniona jest data rachunku lub dostawy, nazwisko i miejscowość dostawcy, ewentualne pokwitowanie, wreszcie — celem zapobieżenia ponownej wypłacie — sprawdzenie, czy rachunek wzgl. inny dowód rozchodowy jest należycie skasowany ręcznie lub stemplem, np. klauzulą „Opłacono asygnacją z dnia...” lub „Zapłacono dnia...” na takim miejscu, które wyklucza usunięcie tej klauzuli przez jej odcięcie.

Sprawdzenie dowodów pod względem rachunkowym ma na celu ustalenie, czy obliczenie sum jest prawidłowe i stwierdzone odpowiednią klauzulą (jak np. „Stwierdzono pod względem rachunkowym” lub „Zbadano rachunkowo” z uwagami, które wymienić należy, lub bez uwag), datą i podpisem sprawdzającego.

Zbadanie dowodów pod względem materialnym (rzeczowym) winno wyjaśnić, czy rachunki, ze względu na które asygnacja ma być wystawiona, odpowiadają zobowiązaniom, ustalonym w dokumencie umownym, to znaczy zamówieniu, zobowiązaniu, dostawie i t. p., poza tym czy przedmiot, za który płaci się rachunek zgadza się z zamówieniem co do gatunku, rodzaju, cen i terminu dostarczenia oraz czy rachunek obejmuje dokładny adres i podpisany jest przez rachunkodawcę, jak również czy zaopatrzone jest w datę i podpis sprawdzającego. Rachunki, wymagające sprawdzenia przez znawcę, winny być zbadane przez odpowiedniego specjalistę.

Przy kontroli pod względem budżetowym należy sprawdzić, czy dochody i wydatki zaksięgowane są pod właściwymi paragrafami i pozycjami budżetowymi — czy wydatek ma pokrycie w zatwierdzonym preliminarzu budżetowym — czy dokonane przekroczenia preliminarzowanych kredytów budżetowych na wydatki są należycie uzasadnione uchwałami lub zarządzeniami właściwych władz — z jakich przyczyn preliminarzowane kredyty na wydatki nie zostały w całości zużyte a dochodów nie pobrano do wysokości preliminarzowanych sum, a co najmniej do wysokości uskutecznionych wydatków — czy pozostałość kredytu preliminarzowanego powstała wskutek niewykonania tych lub innych zamierzeń, przewidzianych w budżecie, oraz czy może uznana za sumę

Radni! jak u Was wygląda akcja siewna?

zaoszczędzoną — jakie są przyczyny niewykonania zamierzeń i czy niewykonanie ich nie było połączone ze szkodą dla ogólnej gospodarki kontrolowanej.

Pod względem księgowym należy ustalić, czy materiał kasowo-rachunkowy i gospodarczy zaksięgowano na właściwych kontach, przewidzianych w planie kont budżetowych i pozabudżetowych, czy są zaległości w księgowaniu i jakie ich przyczyny, czy sporządza się co rok bilans i rachunek strat a nieskasowane odstepy, nieprzepisowe przekreślenia, wzbronione wyskrobywania, naklejania i przerabiania cyfr i tekstu oraz manipulacje, które mogłyby nasuwać myśl, że zmiany zostały zrobione po dokonaniu pierwotnych wpisów.

Sprawdzenie dowodów pod względem administracyjno-gospodarczym stwierdza, że dany zakupiony przedmiot zapisany jest w księdze inwentarza ruchomego, w księgach gospodarczych lub innych spisach. W dowód odnotowania odnośnego przedmiotu należy na rachunku podać właściwy znak, stronę i ewentualną pozycję księgi kontrolnej.

Z życia rad

Z działalności Rybnickiej Powiatowej Rady Narodowej

Terenem działalności Powiatowej Rady Narodowej jest powiat rybnicki, który obejmuje 890 km kw powierzchni i liczy ponad 220.000 mieszkańców. Jest to jeden z największych powiatów województwa śląsko-dąbrowskiego tak pod względem obszaru, jak i liczby zaludnienia. Charakter powiatu — rolniczo-przemysłowy.

Rybnicka Powiatowa Rada Narodowa ukonstytuowała się w dniu 28 czerwca 1945 r. wtenczas, gdy już wszystkie gminne i miejskie rady narodowe w liczbie 113 zostały zorganizowane. (Tyle było wtenczas gmin jednostkowych w powiecie).

Powiatowa Komisja Kontroli Społecznej przeprowadziła kilkanaście kontroli i dochodzeń w urzędach, instytucjach państwowych, samorządowych, przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielczych. Wyniki z przeprowadzonych kontroli przekazano bądź to Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami, bądź też prokuratorowi.

Nie można pominąć milczeniem działalności Powiatowej Rady Narodowej w dziedzinie odbudowy powiatu. Dzięki inicjatywie przewodniczącego powiatowej komisji odbudowy, akcja odbudowy zniszczonych osiedli wysunęła się na pierwsze miejsce w województwie śląsko-dąbrowskim. Wobec braku funduszy państwowych zorganizowano w powiecie akcję udzielania pomocy przez kopalnie i zakłady przemysłowe, znajdujące się na terenie powiatu. Dzięki objęciu patronatu przez zakłady przemysłowe nad najbardziej zniszczonymi gminami, odbudowa posunęła się naprzód. I tak gminy zniszczone przez działania wojenne jak Lyski, Nowa Wieś, Bluszczów, Bełsznica, Rogów, Bogunice, Jejkowice i inne, dzięki tej pomocy społecznej, zdołały się w 50% odbudować.

Dzięki inicjatywie Powiatowej Rady Narodowej wydzierżawiono i uruchomiono cegielnię w Bukowie, któ-

Przy odbiorze prac budowlanych i technicznych, oddanych do wykonania na podstawie kosztorysów oraz prac, wymagających technicznej znajomości przedmiotu, konieczne jest sprawdzenie odnośnych dowodów pod względem budowlano-technicznym. Zbadania prac tych dokonuje się przy ich odbiorze przed wypłatą należności i ze sprawozdania tego spisuje się protokół. Wypłata należności za te prace nastąpić w całości po protokólnym uznaniu prac za wykonane prawidłowo, a bez tego uznania tylko w wysokości ułamkowej, ustalonej w protokóle. Odbiór jest techniczny, gdy przyjęcie dostawy lub pracy wymaga współdziałania organu budowlano-technicznego lub gdy przyjęcie dostaw lub pracy nie wymaga tego współdziałania i odbywa się wyłącznie na odpowiedzialność organu administracyjnego przez organ gospodarczy. Odnośną kontrolę ostateczną przeprowadza organ fachowy podczas najbliższego pobytu w zakładzie wzgl. przedsiębiorstwie.

Rada narodowa może również oceniać krytycznie działalność organów wykonawczych aparatu państwowego wzgl. przedsiębiorstw, jeżeli spostrzeża ujemne objawy niedomagania lub brak w ich działalności.

rej produkcja w sezonie może osiągnąć 5 milionów sztuk cegły i dachówek. Fakt uruchomienia cegielni wpłynął w wielkim stopniu na dostawy materiału budowlanego zniszczonym wioskom. Poza tym Powiatowa Rada Narodowa upoważniła wydzierżawić majątki ziemskie w Ligocie Tworkowskiej, Markłowicach oraz inne zakłady przemysłowe.

W dziedzinie oświaty rolniczej Powiatowa Rada Narodowa przyjęła plan założenia w powiecie rybnickim 17 szkół rolniczych, których realizacja ma nastąpić w okresie 10-letnim. Niektóre z tych szkół są już czynne jak np. w Wilczy, Łaziskach i Czernicy. Powiatowa Rada Narodowa doceniając znaczenie bezpieczeństwa dla dalszego rozwoju uchwaliła zwrócić się do miarodajnych czynników z wnioskiem o powiększenie liczby posterunków M. O. w powiecie, oraz by posterunki milicji były w każdej gminie zbiorowej.

Członkowie prezydium reprezentują stanowisko, że są społecznikami, nie pobierali w roku 1945 żadnego wynagrodzenia i do dziś dnia Powiatowa Rada Narodowa i jej prezydium nie wydały żadnych funduszy na wydatki reprezentacyjne.

Największym wkładem pracy prezydium było zorganizowanie rad gminnych i miejskich i reorganizacja rad gmin jednostkowych na rady gmin zbiorowych, co miało miejsce pod koniec 1945 r. i w początkach 1946 r. Obecnie na terenie naszego powiatu istnieje 28 gminnych rad narodowych i 3 miejskie rady narodowe. Prezydium ze swej strony nie ograniczało się tylko do tworzenia rad narodowych. Przez inspekcje i dozór nad podległymi radami utrzymuje z nimi kontakt. Rada Powiatowa zna bolączki i troski wszystkich swoich gmin i występuje w ich interesach wobec władz wyższych z odpowiednią interwencją. Dla uzgodnienia i nakreślenia linii programowej w pracach rad terenowych z inicjatywy prezydium odbyły się 3 konferencje przewodniczących wszyst-

kich gminnych i miejskich rad narodowych oraz 1 konferencja wszystkich przewodniczących terenowych komisji oświatowych.

Przy omawianiu działalności Powiatowej Rady Narodowej należałoby wskazać na pewne trudności, na jakie napotykała Powiatowa Rada Narodowa od początku swego istnienia. Trudności te były natury prawnej i finansowej. Były one niejednokrotnie pogłębiane przez niechętny radom narodowym aparat wykonawczy, a to na skutek rywalizacji prestiżowej. Rady bowiem są instytucją nową, a zwłaszcza nowe są ich uprawnienia. Stanowisko kierownicze władzy wykonawczej uległo du-

żemu ograniczeniu. Trudności te zostały jednak pokonane, rada wyszła z kryzysu i dziś odczuwa się praktyczne korzyści, jakie płyną dla administracji z wciągnięcia do współpracy czynnika społecznego, jakimi są właśnie rady narodowe. Dziś powiat rybnicki poszczycić się może dużymi sukcesami w każdej dziedzinie życia, a to dzięki harmonijnej współpracy czynnika administracyjnego, reprezentowanego w osobie obecnego gospodarza powiatu ob. starosty Suchonia Rufina z czynnikiem społecznym, kierowanym przez obecnego przewodniczącego Powiatowej Rady Narodowej, ob. Beze-ga Jana.

Z całej Polski

MRN WĄGRÓWIEC PLANUJE ROZBUDOWĘ MIASTA

Miasto powiatowe Wągrówiec cierpi z powodu braku mieszkań. Dowodem panującej biedy mieszkaniowej jest np. fakt, że organizuje się teraz gimnazjum i liceum rolnicze, ale gmach przeznaczony na tę uczelnię zajęty jest przez lokatorów, którym trzeba dać wzamian inne mieszkania. Otóż znalezienie tych mieszkań stanowi istotną trudność.

Miejska Rada Narodowa w Wągrówcu obradując nad koniecznością rozbudowy miasta powzięła plan, opierający się w lwiej części na inicjatywie prywatnej.

W bezpośrednim sąsiedztwie miasta znajduje się majątek przeznaczony na parcelację. MRN planuje przeznaczyć go na kolonię mieszkaniową urzędniczo-robotniczą. Majątek zostałby rozparcelowany na działki, na których staną domki dwu-, a nawet jednoizbowe z możliwością jednak dobudowania dalszych izb w następnych latach.

Projekt niewątpliwie interesujący. Ale czy będzie zrealizowany?

(Sp.)

NIEZWYKŁE PRZEDSIĘBIORSTWO

W Czempiniu, małym miasteczku w Wielkopolsce znajduje się Powiatowa Przetwórnia Padlin własność Powiatowego Związku Samorządowego w Kościanie. Została ona pobudowana przez Niemców, ale w chwili zakończenia wojny nie była jeszcze ostatecznie wykończona. Do tej pory powiat kościański nie posiadał jeszcze odpowiednich funduszy na jej wykończenie i uruchomienie. Obecnie jednak rada powiatowa postanowiła przystąpić do prac nad uruchomieniem zakładu. W budżecie na rok 1947 przewidziano 2 mln. zł na uruchomienie przedsiębiorstwa narazie jako rakarni. Do wykończenia całości potrzeba bowiem uzupełnień technicznych, które pociągnęłyby większe koszty.

Otwarcie rakarni przewiduje się na dzień 1 kwietnia br. Zostanie ona wydzierżawiona, a dochód z dzierżawy inwestowany będzie w stopniowe wykończenie całej przetwórnicy.

Z chwilą gdy już wszystkie działy będą czynne, przetwórnica — oprócz wykorzystania skór, zajmie się przerobem zwłok zwierzęcych na mąkę mięsną i kostną, która stanowi doskonałą paszę dla trzody chlewnej, zużyciem tłuszczu na mydło i smary oraz wytwarzaniem innych ubocznych produktów, nawet perfum.

Przy zakładzie projektuje się w dalszej przyszłości założenie hodowli srebrnych lisów, które żywią się padliną oraz hodowlę psów, których tłuszcz pożądanym jest dla wyrobu środków leczniczych.

(Sp.)

ENERGICZNA RADA

Powiatowa Rada Narodowa w Wolsztynie umiała zdobyć sobie duży autorytet wśród społeczeństwa. Zwłaszcza jej działalność w zakresie kontroli wykazuje pozytywny dorobek.

Przeprowadzone kontrole w Spółdzielniach Samopomocy Chłopskiej i innych ujawniły duże nieprawidłowości, a nawet nadużycia. Spowodowano ustawową rewizję, a ponieważ Związek Rewizyjny niedość szybko wyciągnął konsekwencje w stosunku do omawianych spółdzielni, powiatowa rada wystąpiła do związku z kategorycznym ponagleniem, które natychmiast odniosło skutek.

Rada przyczyniła się również do zmiany kierownika miejscowej Stacji Traktorów PPT i MR. Początkowo PRN bez-

skutecznie interweniowała w wojewódzkiej stacji PPT i MR o odwołanie tegoż kierownika. Dopiero po wkroczeniu delegata Biura Kontroli Państwa sprawę skierowano do prokuratury. — Podobnych wypadków było więcej.

Niezależnie od pracy kontrolnej Powiatowa Rada w Wolsztynie zdradza dużo inicjatywy na innych polach.

Do powiatu wolsztyńskiego wcielone zostały 3 gminy z za dawnego kordonu: Babi most, Kargowa i Ciosaniec. Ponieważ akcja siewna na terenie tych gmin napotykała na trudności, rada powiatowa wywarła nacisk na Stację PPT i MR w kierunku maksymalnego obsłużenia tych gmin. Następnie wydano nakazy szarwarkowe dla gmin starych, na skutek czego gospodarze z tych gmin pojechali z własnym sprzężeniem obrobić ziemię w 3 zagrożonych gminach. Powiat otrzymał 120 koni z UNRRA, które przydzielono komisyjnie gminom odzyskanym.

Będący w rękach Urzędu Ziemińskiego majątek w Kargowej nie posiadał dostatecznego sprzężaju. Wobec konieczności natychmiastowej obróbki ziemi rada wypożyczyła majątkowi 30 koni na ten cel, a dopiero po ich otrzymaniu z powrotem dokonano właściwego rozdziału. Jak widać, rada dba o to, aby ani jeden hektar ziemi nie leżał odłogiem.

(Sp.)

Gdyby każda rada narodowa dbała o to samo, nie mielibyśmy smutnej kwestii ugorów, a dobrobyt nasz podnosiłby się w szybkim tempie. Wzywamy inne rady do walki o wykorzystanie ziemi.

TARTAKI W ŚMIGLU NIE PRZYJMĄ ROBÓT

Gminna Rada Narodowa w Bojanowie pow. Kościan wystąpiła do Powiatowej Rady z wnioskiem o interwencję w następującej sprawie. W Śmiglu w tym samym powiecie czynne są 2 tartaki państwowe poniemieckie, które nie chcą przyjmować robót od miejscowej ludności, i wykonują tylko zamówienia państwowe. Dzieje się to ze szkodą dla ludności, w imię interesów której G.R.N. zabiega o zmianę istniejącego stanu rzeczy.

(Sp.)

OBYWATELSKIE STANOWISKO

W pierwszej połowie ub. roku w powiecie kościańskim w pewnym momencie zabrakło zboża na chleb kartkowy. Zwolnienia zostały wstrzymane, zapasów nie było. Powiatowa rada zwołała plenarne posiedzenie, na którym na apel przydziału jednogłośnie opodatkowano się w wysokości po 1 kg zboża z morgi ($\frac{1}{4}$ ha) dobrowolnych świadczeń na chleb kartkowy.

JESZCZE O ŚWIADCZENIACH RZECZOWYCH

Tu i owdzie zdarzyły się wypadki nałożenia zbyt wysokiego kontyngentu świadczeń rzeczowych, przekraczającego możliwości płatnika. Ponieważ wiadomo nam, że niektóre rady narodowe nie umiały sobie poradzić z tym zagadnieniem, podajemy przykład, jak rozwiązała tę trudność Pow. Rada w Wolsztynie.

W każdym wypadku niewywiązania się z nałożonych świadczeń gminna rada narodowa wysyłała komisję dla zbadania stanu danego gospodarstwa. Gdy stwierdzono rzeczywistą niemożność złożenia świadczeń, wówczas komisja protokółar- nie uznawała ich nieściągalność, zwalniając tym samym go-

spodarcza od odpowiedzialności. Proces ten był o tyle ułatwiony, że wypadki te zdarzały się najczęściej w drobnych gospodarstwach poniżej 10 ha, z których świadczenia szły na rzecz gminy.

(Sp.)

KWESTIA OPAŁU W SZKOŁACH

Wobec wyjątkowo mroźnej zimy tegorocznej w wielu szkołach zabrakło opału i stwierdzić należy z ubolewaniem, że spora liczba szkół wstrzymała już naukę z tego powodu. Tym większa zasługa gmin, które potrafiły zaopatrzyć dostatecznie swe szkoły.

Rady gminne w powiecie Nowy Tomyśl, woj. poznańskie własnym sumptem zmobilizowały fundusze na uzupełnienie opału przydzielonego szkołom przez gminy. Fundusze te zgromadzono z różnych źródeł, nawet potrosze z dobrowolnych składek od rodziców dzieci. W wyniku akcji szkoły zaopatrzone zostały dostatecznie w opał do końca zimy.

(Sp.)

G.R.N. GRODZISK WLKP. PRACUJE

Z inicjatywy Gminnej Rady w Grodzisku (gmina wiejska) pow. wonotomyski, pobudowano własnym przemysłem kilometr szosy oraz posadzono przy drogach gminnych 600 drzew owocowych.

(Sp.)

Oto słusza i mądra inicjatywa!

PRN. POZNAŃ KONTROLUJE STAN SZKÓŁ

Komisja Oświatowa Powiatowej Rady Narodowej w Poznaniu zwołała w dn. 10 i 19.II. br. dwie konferencje celem skontrolowania współpracy zarządów gminnych z kierownikami szkół na terenie powiatu poznańskiego. W konferencjach oprócz członków Komisji oświatowej wzięli udział: starosta, przewodniczący PRN, kierownicy szkół, wójtowie i burmistrzowie.

Głosy Czytelników

GRN TYCZYN MA SIĘ CZYM POCHWALIĆ

Miasteczko Tyczyn, o której to radzie narodowej i jej działalności piszę jest ubogie, małe i odległe od miasta wojewódzkiego o 9 km., stąd też trudne posiada warunki do rozwoju, gdyż zniszczone działaniami wojennymi, zostaje jako ubogie, opuszczone, a każdy dąży do większego miasta, by tam przeprowadzić transakcję handlową i t. p.

Rada narodowa w Tyczynie, składa się z 15-tu członków, przykłada wszelkich możliwych starań, by przy współpracy społeczeństwa stanąć na równi z innymi radami narodowymi.

Powstało zorganizowane przez radę narodową **gimnazjum ogólnokształcące, powiatowa 2-letnia szkoła rolnicza**, która szerzy oświatę na pobliskie gromady teoretycznie i praktycznie wśród gospodarzy.

Uruchomiono miejską wytwórnię wyrobów cementowych, w której wyrabiana jest dachówka, ketony, gąsiorzy, płytki i krawężniki na chodniki. Tymi płytkami remontuje się chodniki zniszczone w czasie wojny, jak również buduje się nowe, a dachówkę i betony sprzedaje się gospodarzom z okolicznych wsi.

Zakupiono realność, na której ma stanąć w najbliższym czasie powszechna szkoła, gdyż nasza obecna jest za mała i wilgotna i ma małe podwórze. Zarząd Miejski już ma kamień, zrobiono kosztorysy szkoły i stara się o subwencję. Uchwalono zakupić stajnię dworską, z której kamień i cegła poszłyby na budowę szkoły.

W najbliższym sezonie uruchomimy cegielnię t. zw. „polówkę“, by w ten sposób wyrobioną cegłę przeznaczyć częściowo na szkołę i dla gospodarzy.

Korzystając z wielkiego planu inwestycyjnego, otrzymaliśmy pożyczkę w kwocie 100.000 złotych na przeprowadzenie wodociągów miejskich, w miejsce

strzowie, oraz przedstawiciele prezydiów rad gminnych i gminnych komisji oświatowych.

Na konferencjach stwierdzono, że stan szkół w powiecie pozostawia wiele do życzenia. Budynki są poniszczone, zdarza się, że dach przecieka lub ściany nawet nie są obielone. Odczuwa się powszechnie brak izb szkolnych. Kierownicy szkół skarżyli się na lekceważenie potrzeb szkolnictwa przez gminy. Wysuwano zasadnicze zarzuty jak: niedokonywanie przez gminy koniecznych napraw budynków szkolnych, ustępów, niezaopatrywanie szkół w konieczne sprzęty jak szczotki do zamiatania, spluwaczki itp., niezatwierdzanie przez gminy budżetów szkolnych, brak mieszkań dla nauczycieli, itp. W kilku wypadkach oskarżano gminy o negatywny stosunek do nauczycielstwa.

Po zamknięciu konferencji Powiatowa Komisja Oświatowa zorganizowała wyjazd w teren celem zbadania rzeczywistego stanu szkół i stwierdzenia prawdziwości skarg. Po ukończeniu objazdów i na podstawie ich wyników komisja podejmie odpowiednie kroki celem przeciwdziałania istniejącym brakom.

(Sp.)

Czekamy z ciekawością na wiadomość co zrobiła komisja i prosimy PRN Poznań o podzielenie się z innymi radami za naszym pośrednictwem swoimi osiągnięciami.

DAMASŁAWEK BUDUJE

Gmina Damasławek w powiecie wągrowieckim, woj. poznańskie posiada na swoim terenie kopalnię soli „Wapno“. Podatek od tej kopalni pozwala gminie na poczynienie szeregu inwestycji. Warto się przyjrzeć, jak gminna rada gospodaruje posiadanymi funduszami. Otóż zelektryfikowano dotąd trzy gromady. Rozpoczyna się budowę wzorowego ośrodka zdrowia. Uchwalono budowę nowej szkoły, domu dla nauczycieli na 8 rodzin oraz domu społecznego.

Brawo! Życzymy wykonania planów.

(Sp.)

starego wodociągu z rur drewnianych, który jest kłopotliwy, drogi i mało korzystny. Inżynier zrobił już kosztorysy i materiał potrzebny się gromadzi, a dalej z idącą sprawą zorganizowano komitet elektryfikacyjny, który już swą pracą przez urządzenie imprez uzyskał gotówkę, za którą zakupiono słupy na linię wysokiego i niskiego napięcia i już w najkrótszym czasie stanąć mają w ziemi, poza tym uchwalono przystąpić do planu inwestycyjnego i uzyskać pożyczkę w kwocie zł. 500 tys. na cele elektryfikacyjne.

W przyszłości Rada Miejska projektuje wybudować łaźnię miejską, jako niezbędnie potrzebną, gdyż stara została zupełnie zniszczona, wybudować fabrykę przetworów owocowych na resztówce podworskiej w Tyczynie w budynku pozostałym wspólnie ze Związkiem Samopomocy Chłopskiej, by w ten sposób zatrudnić bezrobotnych i podnieść dobrobyt miasta i okolicy.

Następnie podjęto uchwałę, celem zakupienia auta dla Ochotniczej Straży Pożarnej, by w ten sposób w razie pożaru szybciej zlokalizować ogień. Starania już co do kupna poczyniono.

W związku z podanymi pracami projektuje się budowę tartaku, jako przedsiębiorstwa miejskiego zarządu, by w ten sposób obsłużyć pobliskich gospodarzy.

Jako najważniejsza praca uważana jest elektryfikacja miasta i przysiółków, na którą kładzie się największy nacisk, która dając światło, wprowadza małe miasteczka i wsie w tętno życia, a przenosząc energię zaczarowania w falach elektrycznych siłę, przynosi oszczędność pracy ludzkiej i zwierzęcej i wzbogaca kraj, dając realizację wszelkich poczynań.

Klimosz Leon

poczta Tyczyn (Zagrody, Nr. d. 306)
powiat Rzeszów

Porady prawne pod red. dr Jerzego Starościaka

WYKONANIE KREDYTÓW NA POKRYCIE NIEDOBORU BUDŻETOWEGO ZWIĄZKU SAMORZĄDOWEGO

Jeden z pracowników samorządowych zwraca się o wyjaśnienia w następującej sprawie:

Budżet gminy za rok 1945 w wykonaniu zamknięty został niedoborem w kwocie 115.700 zł. Ponieważ budżet za rok 1946 uchwalony został z opóźnieniem, tj. kilka miesięcy po zamknięciu ksiąg za okres budżetowy 1945, przeto była możliwość zapreliminowania w budżecie 1946 r. niedoboru z 1945 r. w kwocie 115.700 zł.

Wymieniony pracownik prosi o wyjaśnienie, jak należy przeksięgować wykonanie pozycji 115.700 zł przy zamknięciu ksiąg za okres 1946 r., gdy budżet za ten okres również wykazał niedobór, jak natomiast przeksięgować ją w wykonaniu — gdy budżet za 1946 r. zamknięty został nadwyżką.

Odpowiedź. Kredyty na likwidację niedoboru budżetowego zamieszczane w dz. XIV budżetu związku samorządowego, mogą być dwojakiego rodzaju:

1) Kredyt ogólny na pokrycie niedoboru budżetowego z ubiegłego okresu obrachunkowego, względnie na pokrycie nie zlikwidowanych pozostałości niedoboru z lat ubiegłych.

2) Kredyt specjalny na uregulowanie należności pieniężnych egzekwowanych na podstawie art. 8 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 27.10.1932 (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 809).

ad 1) Zarachowanie jakiegokolwiek sumy na wykonanie kredytu na pokrycie ogólnego niedoboru budżetowego może mieć miejsce tylko wówczas, gdy przy wykonaniu budżetu tego okresu obrachunkowego, w którym kredyt ten został zamieszczony, osiągnięto przewyżkę dochodów nad wydatkami.

Przy zamknięciu następnego roku obrachunkowego niedoborem, nie należy dokonywać żadnych przeksięgowań na wykonanie ogólnego kredytu na pokrycie niedoboru budżetowego z ubiegłego okresu.

ad 2) Kredyt specjalny na pokrycie należności egzekwowanych na podstawie art. 8 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 27.10.1932 ma inny charakter. W momencie spłaty zobowiązań na pokrycie których kredyt ten został preliminowany, należy każdorazowo księgować sumy regulowanych zobowiązań na rachunek wydatków budżetowych (na wykonanie kredytu w dziale XIV — na pokrycie należności ściąganych w drodze przymusowej), oraz na dobro rachunku ogólnego — „niedoborów i nadwyżek budżetowych“. Te ostatnie księgowania uwzględnia się przy ustalaniu ogólnej nadwyżki względnie niedoboru, traktując je równorzędnie jak wszystkie inne wydatki budżetowe.

J. E.

PODATEK OD KOPALIN

Jedna z gminnych rad narodowych na terenie województwa śląsko-dąbrowskiego wezwana została przez wydział powiatowy, do powzięcia uchwały o poborze podatku od kopalni. W wezwaniu podano klucz podziału ustalony uchwałą wojewódzkiej rady narodowej.

W związku z powyższym należy wyjaśnić, że wojewódzka rada narodowa mogła uchwalić na swoim terenie pobór podatku od kopalni, w myśl art. 33 ust. 1 dekretu o podatkach komunalnych z 20.3.1946 (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 128), ale ustalając klucz podziału wpływów

między związki samorządowe niższego stopnia, powinna była przed powzięciem odnośnej uchwały, porozumieć się z nimi co do wysokości sposobów pobierania i podziału wpływów podatkowych (art. 33 ust. 4 cytowanego wyżej dekretu).

Mgr. R. Karasiewicz.

1) Czy starosta ma prawo brać udział w posiedzeniach prezydium powiatowej rady narodowej z głosem doradczym?

Tak sformułowane zagadnienie trzeba by rozumieć jako wątpliwość, czy starosta z tytułu swego stanowiska ma prawo brać udział w posiedzeniach prezydium powiatowej rady narodowej (z głosem doradczym), nawet ewentualnie wbrew woli tegoż prezydium. W tym znaczeniu starosta oczywiście nie ma prawa brać udziału w posiedzeniach prezydium, bo takie uprawnienie mogłoby mu przysługiwać tylko na podstawie wyraźnego przepisu, którego nie ma. Starosta może jednak brać udział w posiedzeniach pow. rady nar. jeżeli prezydium rady tego zażąda lub wyrazi zgodę. Udział ten przy rozpatrywaniu niektórych spraw może być celowym.

Nitribitt.

2) Czy starosta obowiązany jest składać sprawozdania na każdym plenarnym posiedzeniu rady narodowej z czynności sprawowanych, jako przedstawiciel Rządu, wraz z sprawozdaniami z urzędów niezespolonych, czy też tylko 2 lub 4 razy do roku po zebraniach z naczelnikami urzędów niezespolonych?

Należy zauważyć, że w myśl art. 8 dekretu z dnia 21 sierpnia 1944 r. o trybie powołania władz administracji ogólnej I i II instancji (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 8), starosta składa periodyczne sprawozdania powiatowej radzie narodowej z „ogólnej linii swego postępowania“. Nie są to zatem szczegółowe sprawozdania „z czynności sprawowanych, jako przedstawiciel Rządu wraz z wszystkimi sprawozdaniami z urzędów niezespolonych“. Powyższy przepis nie określa, czy te periodyczne sprawozdania mają być składane co miesiąc, czy w dłuższych odstępach czasu, decyzyja więc w tym względzie należy do kompetencji powiatowej rady narodowej, z tytułu uprawnienia do kontroli działalności starosty.

Powiatowa rada narodowa, jako organ uprawniony do kontroli działalności starosty, może z uzasadnionych powodów zażądać szczegółowego sprawozdania i to bez ograniczenia jakimikolwiek terminami.

Nitribitt.

3) Czy starosta składający swoje sprawozdania miesięczne do Urzędu Wojewódzkiego jest obowiązany odpis dawać do prezydium powiatowej rady narodowej, przy uwzględnieniu, że sprawozdania zawierają mogą sprawy tajne?

Jak wynika z rozważań, zawartych pod 2) starosta zasadniczo nie ma obowiązku przesyłania odpisu swych miesięcznych sprawozdań do prezydium powiatowej rady narodowej. Powiatowa rada narodowa może jednak z tytułu wykonywania kontroli żądać dorywczego przedstawiania sobie odpisów tych części sprawozdań w jakich ma prawo kontrolować starostę (a więc np. przebieg akcji mobilizacyjnej jest tajemnicą wojskową). Por. Uchwała Prezydium KRN z dn. 25.6.46 w sprawie kontroli społecznej.

Nitribitt.

4) Czy starosta, względnie inny urzędnik administracji ogólnej mogą być członkami komisji kontroli społecznej?

Nie ma przepisów, określających skład czy to stałych, czy nadzwyczajnych komisji kontroli, powołanych zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 11 września 1944 r., z tego też względu nie ma podstaw do stawiania generalnej normy o niedopuszczalności wchodzenia starosty w skład komisji kontroli społecznej.

nej (Dz. U.R.P. Nr 5 poz. 22). Byłoby natomiast niezgodne z pojęciem kontroli i budziłoby wątpliwość co do bezstronności uczestnictwa w komisji starosty lub innego urzędnika wtedy, gdy chodziłoby o kontrolę instytucji, której praca wiąże się z osobą starosty. Dla potwierdzenia konieczności wyłączenia się starosty w tych sprawach przytoczyć możnaby wiele przepisów, a między innymi i przepis art. 7 rozporządzenia Prezydenta z 1928 r. o postępowaniu administracyjnym

Nitribit#.

Czy podania o przydział mieszkania wniesione do zarządu miejskiego (gminnego) oraz zaświadczenia o przydzielone mieszkania podlegają opłatom stemplowym.

Na mocy dekretu z dn. 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu, (Dz. U.R.P. Nr 4 poz. 27) miejskie i gminne rady narodowe — mogą z inicyjatywy własnej lub na wniosek władzy sprawującej nadzór nad organami wykonawczymi danej jednostki terytorialnej — wprowadzić w drodze uchwały, publicznie ogłoszonej, kontrolę najmu lokali w myśl przepisów działu III powołanego dekretu.

W wypadku więc wprowadzenia na mocy uchwały kontroli najmu lokali — dziedziną tą wchodzi w zakres działania odnośnej jednostki samorządu terytorialnego.

Zgodnie z art. 140 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 (jednolity tekst z dnia 7 czerwca 1935 Dz. U.R.P. Nr 64 poz. 404), podania wnoszone do urzędów samorządowych w sprawach należących do ich zakresu działania nie podlegają opłatom stemplowym, nawet w tych wypadkach, gdy dla rozstrzygnięcia sprawy jest niezbędnym udział władzy państwowej.

Natomiast w myśl art. 10 dekretu o finansach komunalnych z dnia 20 marca 1946 (Dz. U.R.P. Nr 19 poz. 129) związki samorządowe mogą pobierać opłaty administracyjne za czynności i poświadczenia urzędowe organów samorządowych. Wysokość opłat administracyjnych powinna być jednak oznaczona z uwzględnieniem kosztów utrzymania tego działu zarządu samorządowego, za którego czynności opłaty mają być pobierane.

Odpowiedzi Redakcji

Ob. Czarnecki St., wieś Niemgłowy, gm. Regnów — Z artykułu nie skorzystamy, gdyż stracił aktualność. „Rada Narodowa“ nie wychodziła w ciągu 6 tygodni i w między-

czasie zrobiła się wiosna. O opale dla szkoły pomówimy za kilka miesięcy. Prosimy o nadsyłanie krótkich wiadomości z działalności Gminnej Rady Narodowej.

Dział urzędowy

Diety i koszty podróży członków organów wykonawczych i pracowników związków samorządu terytorialnego

W myśl art. 2 dekretu z dnia 19 listopada 1946 r. o dostosowaniu uposażeń w związkach samorządu terytorialnego do uposażenia pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr 70 poz. 869) oraz § 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 118 poz. 1073) diety i koszty podróży w granicach Państwa płatnych pracownikom związków samorządu terytorialnego oblicza się na tych samych zasadach na jakich oblicza się diety i koszty podróży funkcjonariuszów państwowych.

W świetle przytoczonych wyżej przepisów prawnych wynika, że podania o przydział mieszkań wnoszone do zarządu miejskiego (gminnego) nie podlegają opłatom stemplowym, mogą natomiast podlegać opłatom administracyjnym na rzecz odnośnej jednostki samorządowej.

W przedmiotowej sprawie, ze względu na społeczny charakter kontroli najmu lokali, wydaje się słusznym, aby opłaty za podania i zaświadczenia o przydzielenie mieszkania nie miały charakteru zbyt fiskalnego.

Z. Krawczyk

Czy rada narodowa może w drodze powziętej zwykłą większością głosów zobowiązać wszystkich członków rady do bezpłatnego udziału w pracach rady (plenum, komisji itd.)?

Prace w radach narodowych, jako oparte na zasadzie samorządowania własnymi sprawami przez czynnik społeczny — niezawodowy — nieurzędniczy są w zasadzie honorowe, a zatem bezpłatne. Jedynie jako odszkodowanie za utracony zarobek w swym zawodzie w czasie poświęconym pracom podejmowanym w interesie publicznym może właściwa rada narodowa uchwalić dla radnych diety płatne na zasadach przedstawionych w uchwale. O ile natomiast uchwała taka nie będzie podjęta przez radę lub też wysokość diet nie będzie przez prezydium rady wyżej zatwierdzoną, diety wypłacane być nie mogą. Ze względu na pozostawioną radzie samodzielność w uregulowaniu sprawy diet, o ile rada postanowiła nie pobierać diet i uchwała powzięta została prawidłowo (tj. większością głosów przy obecności przynajmniej 1/3 liczby członków rady) uchwała ta obowiązuje wszystkich radnych i diety nikomu wypłacane być nie mogą, a dokonane wbrew niej wydatki byłyby wydatkami nielegalnymi, za które osobistą odpowiedzialność ponosi osoba zarządzająca ich dokonanie. Podkreślić należy, że uchwała, o niepobieraniu diet przez członków rady, jako nieprzewidująca wydatków z funduszu związku samorządowego i niewymieniona w grupie uchwał, które wymagają zatwierdzenia do swej ważności, zatwierdzenia prezydium rady wyższej nie wymaga. Dla informacji podać trzeba, że szereg rad miejskich i gminnych, a także niektóre rady powiatowe uchwały o niepobieraniu diet za udział w posiedzeniach rady, powzięły i przeprowadzają.

Sprawę diet i kosztów podróży dla pracowników państwowych reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 228), zmienione rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 289).

Ewentualne dalsze zmiany, jakie mogą być wprowadzone do tych przepisów, automatycznie odnoszą się będą do członków organów wykonawczych i pracowników związków samorządowych.

Wyjaśnienie cytowanych przepisów, podane przez Ministerstwo Skarbu jest następujące:

1) W związku ze skasowaniem przez Ministerstwo Komunikacji w pociągach ruchu pasażerskiego wago-

nów „dla delegowanych służbowo pracowników państwowych za miejscówkami“ i wprowadzeniem wagonów z płatnymi miejscami, zwrot kosztów podróży, przysługujący funkcjonariuszom państwowym na podstawie wspomnianych pow. przepisów rozporządzenia Rady Ministrów — obejmuje również zwrot kosztu miejsca numerowanego, jeżeli funkcjonariusz z niego korzystał.

Do § 3. pkt. 3 (§ 16)

Jeżeli celem podróży służbowej są miejscowości położone na Ziemiach Odzyskanych, wówczas oblicza się 50.— zł. dodatku do diet analogicznie jak diety w sposób podany w § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 228). To wyjaśnienie odnosi się również do wyjazdów służbowych do m. st. Warszawy, do m. Gdańska, do m. Gdyni i portu morskiego (Wejherowo).

Przy obliczaniu 50.— zł. dodatku do diet stosuje się analogicznie również przepis § 21 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 12 września 1945 r.

Do pkt. 4.

Wobec określenia § 17 w rozporządzeniu Rady Ministrów z 12 września 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 228) Ministerstwo Skarbu oznajmia, że funkcjonariusz państwowy, korzystający w czasie podróży służbowej lub delegacji z wyżywienia w stołówce dla funkcjonariuszów państwowych obowiązany jest uiścić opłatę, której wysokość ustalona została uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1946 r. na 85.— zł. dziennie, za sam obiad 70.— zł. dziennie. Wspomniana opłata na Ziemiach Odzyskanych w m. st. Warszawie, m. Gdańsku, m. Gdyni i na obszarze powiatu morskiego (Wejherowo) wynosi 105.— zł. dziennie, za sam obiad 80.— zł. dziennie.

Do pkt. 5 (§§ 39a — 39d).

Zwrot kosztów noclegu przysługuje za noc, t. j. za okres czasu między 21 a 6 godziną, trwający dłużej niż 6 godzin.

Zapotrzebowanie na druki

Art. 110 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) nakłada na zarządy gmin obowiązek przeprowadzania dla celów podatkowych wykazów wszystkich osób, które na terenie gminy posiadają:

- 1) gospodarstwa rolne w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym,
- 2) nieruchomości, określone w przepisach o podatku od nieruchomości.

Ponadto art. 111 powołanego wyżej dekretu przewiduje, że posiadacze nieruchomości obowiązani są sporządzać co roku w dwóch egzemplarzach na przepisany wzorzec wykazy, które winny zawierać: opis nieruchomości wraz ze spisem wszelkiego rodzaju lokali, znajdujących się w nieruchomości zarówno mieszkalnych, jak i przeznaczonych na inne cele, z podaniem co do każdego lokalu ilości izb, charakteru ich użytkowania, kwoty rocznego czynszu, należnego za rok ubiegły, oraz nazwisk i imion osób, zajmujących te lokale. Wreszcie osoby, zajmujące lokale (lokatorzy główni) w określonych wyżej nieruchomościach, obowiązane są sporządzać na przepisany wzorzec wykazy wszystkich osób zamieszkałych w ich lokalach.

Wykazy powyższe potrzebne są zarówno organom Skarbu Państwa, jak i związkowi samorządu terytorialnego dla celów podatkowych i dla celów statystycznych i — ze względu zwłaszcza na potrzeby statystyki — winny być wykonywane według jednolitych dla całego Państwa wzorów.

Poza tym wymiar podatków komunalnych, przewidzianych w dekrete z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) wymaga zastosowania szeregu druków i oparcie tych druków na jednolitych wzorach jest rzeczą ze wszechmiar wskazaną. Konieczność opracowania odpowiednich, jednolitych wzorów druków dla wymiaru podatków dotyczy specjalnie podatku gruntowego, który we wspomnianym wyżej dekrete uzyskał nową zupełnie strukturę i którego skomplikowany sposób wymiaru należyte ułożone druki mogą znakomicie ułatwić.

Mając powyższe na uwadze oraz licząc się z tym, że scentralizowanie wydawnictwa druków pozwoli na skalkulowanie możliwie niskich ich cen, Ministerstwo Administracji Publicznej wyraziło zgodę na podjęcie tej akcji pod nadzorem Ministerstwa przez Gospodarstwo Zrzeszenie Samorządu Terytorialnego w Łodzi (ul. Kilińskiego 77). Zrzeszenie zobowiązało się — w miarę przydziału papieru po cenach sztynnych — zaspakajać wszystkie potrzeby związków samorządowych w zakresie ksiąg i druków i obecnie przystąpiło już do wykonania w odpowiedniej ilości 26 wzorów i formularzy, związanych z całokształtem prac wymiarowo-odwoławczych w zakresie trzech podatków komunalnych: gruntowego, od nieruchomości i od lokali; wzory tych druków zostały przejrane i uzgodnione w Ministerstwie Administracji Publicznej i w Ministerstwie Skarbu.

Zapotrzebowania na druk kierować mogą związki samorządowe bezpośrednio do Zrzeszenia Gospodarczego Samorządu Terytorialnego.

Zbiórka żelastwa

Zgodnie z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów Ministerstwo Przemysłu przeprowadzi za pośrednictwem podporządkowanych sobie organizacji i instytucji — propagandową akcję zbiórki żelastwa; druzgu żeliwnego, złomu metali i stopów nieżelaznych oraz metali użytkowych. W zbiorce wezmą również udział organizacje społeczne i młodzieżowe.

Ministerstwo Administracji Publicznej zwróciło się w związku z tą akcją do władz administracji ogólnej i samorządu terytorialnego o pomoc w organizowaniu i przeprowadzaniu zbiórki, jak również o udzielenie pomocy dla biorących w niej udział organizacji społecznych i młodzieżowych.

Prosimy wpłacać bieżącą prenumeratę

Kursy rolnicze i jarmarki w Częstochowie

Komitet Wystawy w Częstochowie, organizowanej w okresie od dnia 1.V do 30.IX 1947 r., w myśl uchwał Sekcji Rolnej przystępuje do urządzenia szeregu masowych kursów rolniczych mających na celu propagandę najważniejszych zagadnień społeczno-rolniczych.

Kursy te będą wyposażone w pomoce naukowe w postaci eksponatów wystawowych i filmów naukowych, poza tym słuchacze otrzymają drukowane skróty wykładów.

Kursy powyższe, będą miały wielkie znaczenie, a rezultatem ich powinno być podniesienie oświaty rolniczej we wszystkich jej dziedzinach.

Kursy trwać będą 6 dni.

Uczestnicy kursu otrzymują 50% ulgi kolejowej z tym, że drugą połowę kosztów przejazdu mógłby ponieść samorząd gminy.

Nocleg i wyżywienie dostarczone będzie przez Dyрекcję Wystawy po cenach możliwie najniższych.

Kierownikiem Kursów będzie Naczelnik Wydziału Oświaty Rolnej Woj. Urzędu Ziemskiego w Kielcach — inż. Cz. Tomaszewski.

Projektowane są następujące kursy:

maj	1. zagospodarowanie nieużytków i ochrona lasów, 2. jedwabnictwo, 3. przysposobienie rolnicze.
czerwiec	1. rybołówstwo, 2. zieleniarstwo, 3. kwiaciarstwo, 4. kursy dla gospodyń wiejskich.
lipiec	1. hodowli koni, 2. hodowli drobiu, 3. pszczelarstwa.
sierpień	1. uprawy mechanicznej roli, pokaz maszyn rolniczych, siew, 2. warzywnictwo.
wrzesień	1. hodowli bydła, świń i owiec, 2. konkurs mleczarski, 3. II kurs dla gospodyń wiejskich, 4. nasiennictwa, 5. przetwórstwa owocowego, 6. sadownictwa.

Dyrekcja Wystawy na żądanie służy wszelkimi informacjami.

Nowe wydawnictwa

„INSTRUKCJA SZCZEGÓŁOWA O PROWADZENIU KASOWOŚCI I RACHUNKOWOŚCI W GMINACH WIEJSKICH I MIEJSKICH“ WARSZAWA, NAKŁ. ZW. ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO I UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ W POLSCE, AL. JERUZOLIMSKIE 85.

Instrukcja ta nadaje się w szczególności do użytku gmin wiejskich.

Wskazany w końcowym ustępie § 12 instrukcji sposób gotówkowego rozrachunku z instytucjami nie będzie mógł mieć w przyszłości praktycznego zastosowania z uwagi na wprowadzony dekretem z dnia 3 lutego 1947 r. obowiązek uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61).

Niezależnie od instrukcji wym. wyż. w niedługim czasie ukaże się nakładem Gospodarczego Zrzeszenia Samorządu Terytorialnego Spółdzielnia z o. o. w Łodzi (ul. Kilińskiego 77). „Szczegółowa Instrukcja kasowo-rachunkowa dla gmin wiejskich i miast niewydziałonych“, w opracowaniu Jana Szumewskiego i Witolda Bohdanowicza. Instrukcja przed drukiem została przedłożona do wglądu i oceny Ministerstwa Administracji Publicznej, z którego strony zgłoszone uwagi i zmiany zostały w wydawnictwie uwzględnione.

Ministerstwo Administracji Publicznej, zalecając do użytku służbowego gmin miejskich i miast nie wydzielonych powyższe instrukcje zawiadamia równocześnie, że zamówienia na nie należy kierować bezpośrednio na adresy nakładów podane wyżej.

WZORY REGULAMINÓW Nr 4 W SERII WYDAWNICTWA „Biblioteka Rad Narodowych“

W kolejnej serji tego wydawnictwa ukazał się czwarty numer broszury (stron 82), zawierający wzory regulaminów wojewódzkiej, powiatowej, miejskiej i gminnej rady na-

rodowej. Biorąc pod uwagę, że — jak dotychczas — terenowe rady narodowe a zwłaszcza gminne w licznych wypadkach nie posiadały jeszcze własnych regulaminów tak potrzebnych do swej prawidłowej pracy i do prowadzenia posiedzeń, opracowanie szczegółowych wzorów winno być powitane przez członków rad z radością i uznaniem. Jak wynika z przedmowy Komitetu Redakcyjnego do powyższego wydania, autorem tej obszerniejszej broszury chodziło przede wszystkim, aby przyjąć z pomocą radom terenowym w skontrolowaniu, czy regulaminy ich, jeżeli takie posiadają, odpowiadają **ustawowym** względnie **zwyczajnym** wymogom, w innych zaś wypadkach do wprowadzenia ich u siebie. Specjalnie szczegółowo został opracowany regulamin gminnej rady narodowej, a to że względu na tereny ziem odzyskanych, gdzie do rad gminnych wchodzi przeważnie ludność tubylcza.

Ze względu na brak takiego wydawnictwa u nas w Polsce należy się spodziewać, że broszura ta znajdzie swoich nabywców również i na terenie działalności innych rad narodowych naszego Państwa.

Dr E. Zajdel

W Nr 7 — 8 Gazety Administracji za lipiec — sierpień 1946 r. ob. Czapiński Władysław omawia „Przeobrażenia prawa materialnego poprzez normy kompetencyjne“.

Ob. Dr Jerzy Stefan Langrod i Dr Stanisław Leszczycki omawiają „Uwagi o projekcie nowego podziału administracyjnego Państwa“.

Ob. Dr Marian Buszyński analizuje nową sytuację prawną pracowników państwowych.

Ob. Antoni Tecki pisze o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju.

Ob. Kazimierz Burian — o Nadzwyczajnych Komisjach Mieszkaniowych.

Ob. Michał Radwan podaje wytyczne reorganizacji obrotu przeciwpożarowej.

Ob. Antoni Marczewski — o odwarzaniu aktów stanu cywilnego.

Ob. Stanisław Dusznik omawia kwestię przewodnictwa w wydziale wojewódzkim i powiatowym.

Nr 9 — zeszyt wrześniowy Gazety Administracyjnej zawiera następujące prace:

Ob. Henryka Żelińskiego „Problemy narodowościowe przy określaniu osób, których mienie przechodzi na własność Państwa.

Ob. Dra Maria przepisów wyznaczenia

Ob. Karola Orzelskiego „Z. S. R. R. “.

Ob. Władysława Czaplińskiego „Na marginesie kwestii, czy listy plac są decyzjami“.

Ob. Tadeusza Kosmala „O kartkach meldunkowych“.

Ob. B. M. „Zakres stosowania prawa o postępowaniu administracyjnym“.

Ob. S. T. „Decyzje w postępowaniu administracyjnym“.
W. Matuchniak

Poradnia samokształceniowa i czytelnia samorządowa

Miejskie placówki naukowo - samorządowe: Poradnia Samokształceniowa i Czytelnia Samorządowa dostępne są bezpłatnie dla wszystkich pracowników Zarządu Miejskiego oraz ich rodzin codziennie, z wyjątkiem sobót, w godz. od 8 do 19, w soboty od 8 do 17 m. 30. Wszyscy inni obywatele, jak w szczególności pracownicy instytucji, związanych z odbudową Stolicy, pracownicy innych gmin miejskich i wiejskich, dziennikarze, literaci, bibliofile, wykładowcy i słuchacze uczelni średnich, wyższych oraz kursów zawodowych mogą również skorzystać bezpłatnie z obu placówek po uprzednim jednak porozumieniu się z kierownictwem Poradni.

Księgozbiór liczy obecnie z górą 2.100 woluminów i nadal jest powiększany. Trzonem jego są dzieła z zakresu samorządu terytorialnego, ponadto spokrewnione z tym działem książki o treści społecznej, politycznej, prawnej i pedagogicznej, wreszcie specjalnie postarano się o zaopat-

wienie księgozbioru w najwybitniejsze encyklopedie polskie i zagraniczne, słowniki oraz fundamentalne, wielotomowe dzieła, obejmujące całokształt historii, literatury i geografii, stanowiące tym samym podstawę ogólnego wykształcenia każdego pracownika.

Poza księgozbiorem czytelnicy korzystają z bogatego i usystematyzowanego kompletu pism, dającego obraz całego kraju (ok. 170 pism) oraz prasy zagranicznej: radzieckiej, angielskiej i francuskiej. Do dyspozycji czytelników znajdują się też: szczegółowe wycinki z dzienników warszawskich, codziennie aktualizowane, ułożone w segregatorach wg. specjalnego planu, wreszcie **tablice z aktualnymi informacjami** ze świata prasy i książek.

Adres Poradni Samokształceniowej i Czytelni Samorządowej: Zarząd Miejski, Ratusz, Al. Sikorskiego Nr. 1, I p., sala Nr. 114.

Sprostowanie

W drukowanym sprawozdaniu z III Konferencji Przewodniczących Wojewódzkich Rad Narodowych zaszły następujące omyłki, które niniejszym prostujemy: na str. 4 wydrukowano ob. Stanisław Stefański — Gdańsk, zamiast: ob. Duda-Dziewierz Antoni — Gdańsk; na str. 168 wydrukowano ob. Socha-Domagalski przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej w Łodzi, zamiast ob. Andrzejak Edward przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej w Łodzi.

Gazeta Administracji

Miesięcznik poświęcony prawu publicznemu oraz zagadnieniom administracji publicznej

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI:

Warszawa, ul. Rakowiecka 4
(Ministerstwo Administracji Publicznej) pokój 127.

WARUNKI PRENUMERATY:

Prenumerata kwartalna wynosi 150 zł wraz z przesyłką.
Konto P. K. O. Nr. I-977 (brzmienie konta: Ministerstwo Administracji Publicznej „Gazeta Administracji“)

Ziemie Odzyskane zostaną przy Polsce na zawsze!

Adres Redakcji: Warszawa, Podchorążych 99, tel. 88-173.

Redaktor naczelny H. Kurkowska, przyjmuje interesantów codziennie 11 — 13.

Prenumerata 90 zł kwartalnie (+porto)

Konto PKO I — 707 Redakcja rękopisów nie zwraca.

Prenumeratę przyjmuje Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, Warszawa, Srebrna 12.